

her, for saa vidt som jeg ikke har det mindste imod, at man afæsker Konsulent Faber en ny Erklæring angaaende Lovforslaget, som det foreligger nu; det kunde maaske være meget heldigt.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at vi maaske kunde mødes paa den Maade, at der blev udstedt Udførselsforbud mod Margarine. Ja, derom kan der jo forhandles. Jeg kan rigtignok ikke se nogen som helst Grund til et saadant Forbud. Det ærede Medlem gjorde selv opmærksom paa, at vor Udførsel af Margarine har været forsvindende, saa man ikke skulde tro, at der i den Henseende var nogen Grund til Ængstelse.

Jeg vil dernæst takke det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds (Lauridsen) for den Tilslutning, han gav Lovforslaget. Jeg lægger megen Vægt paa det ærede Medlems Udtalelser, fordi de netop betyder det, der skal siges i denne Sag, at man skal tage den ganske roligt og ligefrem. Jeg tror, der ikke er nogen som helst Grund til at slaa dette Spørgsmaal op til noget mere, end det i Virkeligheden er. Man har, særlig det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), bebrejdet mig, at jeg i det hele har fremsat Lovforslaget. Jeg har, som jeg gjorde opmærksom paa, da jeg forelagde det i Folketinget, forelagt det i Overensstemmelse med det Lovforslag, der blev forelagt af Landbrugsministeren i 1912, og i Anmærkningerne til dette Lovforslag er der gjort opmærksom paa, at den nugældende Lov paa visse Punkter trænger til Rettelser baade i § 10, i § 6, i § 8 og i § 19. Det er ikke uvæsentligt, at man faar en Ændring med Hensyn til Vandindholdet af Smør og en Bestemmelse om, at Margarine skal indeholde en vis Procentmængde Fedt. Det er heller ikke uvæsentligt, at man faar slaaet bedre fast, hvorledes Paragraffen skal forstås med Hensyn til den Afstand, hvori en Margarinefabrik skal ligge fra et Mejeri. Det er heller ikke uvæsentligt, at man faar indsat i Loven, at selv om man danner en Forening til Fremstilling af Margarine, skal man være undergivet samme Kontrol som alle andre Margarinefabrikanter.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds ankede over flere Ting i Lovforslaget. Hvad § 8 angaar, er jeg ikke uenig med ham, jeg skal gerne være med til at forhandle om, hvorvidt de 82 pCt. er et for højt Procenttal. Det er meget muligt, og det kan der forhandles om saavel som om den Ændring, der i

Folketinget var foreslaaet af to ærede Medlemmer.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds sagde, at hvis dette Lovforslag gennemføres, faar vi samme Farve paa Margarine som paa Smør, saa kan man ikke se Forskel, og saa vil der ske mange Fejltagelser, for at bruge et mildt Udtryk, sagde det ærede Medlem. Jeg forstaaer ikke, at man modsætter sig Salg af farvet Margarine herhjemme. Det ærede Medlem nævnedes jo, at nu bruges der Margarine i saa godt som alle Hjem her i Landet, og jeg kan forsikre ham om, at i de allerfleste af disse Hjem, i hvert Fald med Undtagelse af et ganske forsvindende Antal, farver man Margarinen, naar man faar den hjem. Men naar Salg af farvet Margarine ikke gør nogen Fortræd paa anden Maade — hvad jeg slet ikke kan se, det gør —, er der saa nogen Grund til, at Husmødrene omkring i de mange Hjem skal have den Ulejlighed at farve Margarinen, naar de faar den hjem, for slet ikke at tale om, at Margarinen ikke har godt af yderligere at blive gennemæltet? Det ærede Medlem mente, at der kunde forekomme Fejltagelser, fordi man ikke kunde kende Forskel paa Smør og Margarine. Det ærede Medlem var lige ved at mene, at det betød kun grumme lidt, at Margarinen blev indpakket i en særlig Emballage og i et særligt Papir, men det betyder i hvert Fald det, at saa kan man kontrolere det; hvis der saa sker en Fejltagelse, bliver vedkommende straffet. Jeg har ikke noget imod, hvis det kunde lette Lovforslagets Gang her i Tinget, at Bøderne blev strengere.

Det ærede Medlem sagde saa, at der blev sagt, at Farven var uskøn. Det kan godt være; der bliver sagt saa meget, men det drejer sig ikke om, hvorvidt Farven er skøn eller ikke; det drejer sig om, at Folk nu en Gang vil have en anden Farve paa Margarinen end den, den har; naar de, der skal bruge Margarinen, nu en Gang ønsker den med en bestemt Farve, saa kan jeg ikke forstaa, at man skal forhindre dem deri. I alle andre Tilfælde vilde man jo ikke kunne forstaa en saadan Opfattelse, man vilde i hvert Fald ikke kunne forstaa, at man, naar man sender Smørret til England, ikke i fjerneste Maade skulde tage Hensyn til, hvad de engelske Forbrugere ønsker i Retning af Farven paa Smørret. Man ønsker i England forskellige Farver paa vort Smør, og Mejerierne her i Landet farver deres Smør forskelligt efter de